EL CSOA Transformadors sota amenaça de desallotjament imminent

CSOA TRANSFORMADORS :: 22/03/2016

El CSOA Transformadors es troba sota amenaça de desallotjament imminent però no aturem la nostra activitat.

EL CSOA Transformadors sota amenaça de desallotjament imminent

El CSOA Transformadors es troba sota amenaça de desallotjament imminent però no aturem la nostra activitat. Portem nou mesos donant vida a un espai abandonat per les administracions des del 2008. Socialistes van mentir per buidar l'edifici al·legant desperfectes estructurals inexistents. Ja n'havien ofegat l'activitat fins a fer-la anecdòtica. Convergents van mantenir la mentida i van prometre el que no pensaven complir. Ara la nova classe política vol liquidar aquest projecte que escapa al seu control. No entenen d'autogestió i autonomia. Estigueu alerta.

A aquest ajuntament li diem: No espereu paraules simpàtiques... Us hem sentit parlar de la vella Rosa de Foc, de la tradició llibertària de Barcelona, de persones que es deixaren la pell i la vida lluitant contra el poder. De debò creieu que avui aquelles us tractarien amb gaire consideració? Aquest comú del que feu bandera no ve pas de comunitat ni de comunal sinó de practicar allò que és comú en qualsevol partit polític: la paraula buida, embolcallada amb traça i podrida per dins. Com tot en aquesta ciutat policial que tenim. Tot se'ns presenta atractivament disposat per ser consumit. Tot és bonic per les visites que s'ho poden pagar. Però la vostra xerrameca és un producte que nosaltres no comprem. Feu una política de gestos i gesticulacions, apropiació de símbols i discursos que no us pertanyen ni us legitimen i, en el fons, pràctiques velles i suades.

Ens dieu que ara sí, per fi, la guàrdia urbana és amiga de les criatures i es preocupa molt pels manteros abans d'atonyinar-los. Com per art de màgia ha deixat de ser la guàrdia urbana de les tortures, dels tractes de favor als prostíbuls, els negocis bruts al port i la violència gratuïta a tota la ciutat. A nosaltres alguna cosa ens diu que poc o res ha canviat i la fareu servir allà on no arribeu a convèncer. Com els governs d'ahir i abans d'ahir i fins que no hi hagi més governs. Que canvi de govern i govern de canvi són coses diferents tot i que cap de les dues vol dir gran cosa.

Aquesta segona transició que proclamen les vostres amistats repeteix cada destrossa de la primera. La pacificació de la lluita social, la domesticació de la protesta i l'assimilació de la proposta, la dissolució dels ideals, l'usurpació de l'autonomia i, per últim, la repressió i el control. El fals pacte social. Tot ha de seguir el camí marcat, ara com abans. La vostra democràcia és, com les altres, totalitària. Res no quedi fora la vostra supervisió. La crida a la participació ciutadana pretén camuflar la contradicció entre qui exerceix el poder i qui ha d'abaixar el cap. Ens voleu fer creure així que totes decidim d'igual a igual. Aleshores per a què us volem? No era això el que s'estava gestant als carrers abans que els abandonéssiu? Sou la segona onada del civisme, la que ja té la feina bruta enllestida. La de la cara bonica.

Després dels pals arriba el moment de persuadir-nos amablement de la necessitat d'un govern, una autoritat, que intervingui en cada aspecte de les nostres vides. Que faci de mediació i jutgi sàviament amb la nostra inestimable i voluntària col·laboració (assentint a tot, és clar, aplaudint si cal).

Posant-hi una mica de benevolència diríem que heu triat aquest camí amb bones intencions. Que voleu canviar les coses des de dins, oi? Nosaltres no. No en volem saber res de tot això. No ens integrem. No triem el mal menor. Quan vosaltres topeu amb els límits que us marquen l'Estat i el capitalisme, nosaltres seguirem esquerdant-los, fins que la seva superació sigui una realitat. És en aquestes esquerdes on fem créixer una comunitat forta, on practiquem relacions igualitàries i assagem la llibertat que el Poder ens segresta.
Ho fem de mica en mica, més lentament del que voldríem, aprenent d'errors i procurant evitar les contradiccions de viure dins un sistema polític, econòmic i social que rebutgem.
Molts anys ens separen dels darrers experiments revolucionaris d'aquestes terres però sabem bé que aquesta democràcia no ho és ni ho pot ser. La propera revolució encara està per fer-se. Ens agrada pensar que d'experiències com la nostra n'aprenem alguna cosa i potser són part del camí que ens apropa a l'ideal desitjat: l'anarquia.
https://csoatransformadors.wordpress.com/2016/03/19/amenaca-de-desallotjament-imminent/

---

https://ppcc.lahaine.org/el-csoa-transformadors-sota-amenaca